

er naturligt, at naar de kunne kjøbe Mais til omtrent lige Pris med Byg, foretrække de Mais paa Grund af dens store Indhold af Fedt, som gaar ind i Brændevinen. Det Spørgsmaal har i den sidste Tid været stærkt diskuteret, om der ikke blev indblandet en ikke ubetydelig Del Mais i Rug- og Hvedbrød, hvilket virkelig synes at være Tilfældet. Dette Spørgsmaal er behandlet fra to Sider, og den ene er da Maisens Næringsværdi. Hvis jeg skulde sige Noget herom, vilde jeg sige, at Maisen i det Hele og Store for en vis Del kan erstatte vore Kornsorter, og forsaavidt den lader sig bage og ikke bevirker, at Brødet under Bagningen gaar i Stykker eller bliver for sprødt, vil den kunne indblandes baade i Rug- og i Hvedebrød indenfor visse Grændser. Men det kan ikke nytte at spørge, om Brødet er lige saa godt eller mindre godt, dermed er Sagen ikke afgjort. Som bekendt, er jo Maisen for en stor Del Menneffer et væsentligt Næringsmiddel; men hvis man sælger Maisen for Rug eller Hvede, hvis man indblandet Mais i Rug- og Hvedebrød, uden at sige det, hvis man sælger som Rug- eller Hvedebrød Brød, der til dels er Maisbrød, er det Bedrageri. Hvis en Bager kan vinde 2 Ore paa hvert Pund Maisbrød, han sælger istedetfor Rugbrød, idet han udgiver det for Rugbrød, vil han staa sig langt bedre end hans Konkurrenter; naar han gjør det i stort Omfang, vil han hurtig kunne indvinde de 100 Kr.'s Mulkt. Jeg nævner dette, fordi det ved Lovforslaget om Næringsmidler, som nu er et af de mere presserende, var for mig et Motiv til ikke at gaa ind paa en Undersøgelse, naar jeg ikke kunde faae nye Straffebestemmelser. For Bedrageri af den Slags er der jo i Reglen kun Bødestraf; men naar Bedrageriet udøves i noget stort Omfang, vil det kunne betale sig for Vedkommende at betale Bøden, og han vil tillige kunne indkræve en Gevinst i sin egen Lomme. Derfor er der ikke Andet for, hvis man vil den Slags Bedragerier tillids, end at Vedkommende straffes paa Kroppen (Ufbrydelse). Jeg er nu ikke saa haard, som det ærede Medlem antyder, naar han siger; Han skal hænges, — det maa jeg fralægge mig. Nei, jeg mener Fængselsstraf og deslige. Man er jo nødt til engang imellem at værge sig, naar man bliver misforstaaet.

Jeg gaar nu over til at omtale de Poster paa det foreliggende Finanslovsforslag, som nærmest vedkomme Landbruget — de findes, som bekendt, paa Indenrigsministeriets Budget under § 19, Nr. III. A. Den første Post her: Landbrugs Fremme i Almindelighed, er forhøjet med 5,000 Kr. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen) beskæftigede sig med dette Punkt og beklagede, at Forhøielsen ikke var større. Jeg er enig med det ærede Medlem om, at det kunde være rart at faae en større Forhøielse, og hvis det gjælder om at finde nyttig Anvendelse for en større Bevilling, skal jeg gjerne hjælpe det

ærede Medlem. Den Forhøielse, der er paaføijner jeg, den angaar to Konfulenter, som skulde ansættes under Landhusboldningssekselskabet. Jeg opfatter Forholdet saaledes, at Staten skal betale den dertil medgaaende Udgift, og at Ministeren saa vil overlade til Landhusboldningssekselskabet at ansætte dem og føre den fornødne Kontrol med deres Virksomhed. Jeg tror, at dette vist er meget hensigtsmæssigt. Jeg skal ikke negte, at denne Post: 16,500 Kr. til „Landvæsenets Fremme i Almindelighed“ ikke er nogen stor Post, naar den betragtes som Hovedpost med Henyn til vort Hovederhverv, og at det var ønskeligt at kunne faae den forhøiet. Da det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds har givet Anledning dertil, skal jeg strax nævne Noget, som det kunde være ønskeligt at faae ind paa denne Konto. Der har i nogle Aar bestaaet en Kontrol med Udsalg af Markfrø, som har gjort sin Nytte, men som udelukkende er baaren oppe ved private Kræfter og væsentlig ved en enkelt Mands Opoffelse og Energi. Jeg tror ikke, at vedkommende Private vil være istand til længere at forfatte denne Virksomhed, da den giver store Tab. Det vilde, forekommer det mig, være overordentlig heldigt, om Staten vilde træde til med nogen Understøttelse paa dette Punkt. Endvidere er der vistnok ikke ringe Trang til kemiske Undersøgelser af Jodningsmidler og Gjødningsstoffer. Der er jo vel en Del Fabrikker, der lade deres Produkter undersøge og faae Attest for Undersøgelsen; men der gaar dog meget i Handelen, der ikke er undersøgt, og det vilde derfor vistnok være heldigt, om man vilde lade Undersøgelsen i den Retning ved en Bevilling, som det ikke vilde være vanskeligt at forme og give paa en saadan Maade, at den meget ærede Indenrigsminister beholdt en passende Kontrol med dens Anvendelse. Endvidere holdes der i ikke ringe Omfang Udstillinger af Redskaber og Produkter; men medens Staten nu er tilbøjelig til at understøtte de centrale Udstillinger, der, saavidt jeg huster, holdes hvert 5te Aar, og er tilbøjelig til at understøtte Udstillingen af Husdyr og deslige, har man, saavidt jeg veed, ingen Understøttelse til den Slags Udstillinger, og det turde dog være, at de ofte gjøre lige saa stor Nytte som Dyrskuer. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at det vistnok kunde være ønskeligt, om man kunde give en Bevilling i denne Retning. Endvidere findes der, rigtig nok under Landbohøjskolens Budget, men egentlig henhørende under Landbruget i Almindelighed, til Forslag paa Ismeieriets Omraade og sammenlignende Forsøg med andre Meieri-systemer en Bevilling af 20,000 Kr. Jeg indrømmer, at Rigsdagen paa denne Konto har vist sig meget liberal. Kontoen er brugt til Undersøgelser i forskellige Landsdele, Sjælland, det nordlige Sylland samt Lolland og Falster. Det er mig bekendt, at man paa Fyen har længtes efter noget lignende. Ganske vist kommer den